

Nr 37.

Ankom till Riksdagens kansli den 31 mars 1911 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående befrielse för lokomotivföraren G. B. Carlsson Frank att gälda visst honom till utgifvande ådömdt skadeståndsbelopp.

I en den 3 mars 1911 till Riksdagsn aflåten, till statsutskottets förberedande behandling öfverlämnad proposition, nr 101, har Kungl. Maj:t under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för samma dag föreslagit Riksdagen medgifva, att lokomotivföraren Gustaf Bernhard Carlsson Frank må befrias från den honom, jämlikt Kungl. Maj:ts utslag den 12 september 1910 i ett mot Frank vid Svartlösa häradsrätt af allmän åklagare anhängiggjort mål, åliggande skyldighet att till järnvägsstyrelsen utgifva ersättning med tjugutvåusen fyrahundratjjugutvå kronor 96 öre; samt att ifrågavarande belopp må ur räkenskaperna afskrifvas.

Till åberopade statsrådsprotokollet har föredragande departements-

Departements-
chefens
yttrande.

chefen anfört följande:
»Den 19 september 1908 inträffade å västra stambanan i närheten af Huddinge station en svår järnvägsolycka, i det att ett extra godståg sammanstötte med ett snälltåg.

Vederbörande länsman instämde i anledning häraf å tjänstens vägnar godstågets förare Gustaf Bernhard Carlsson Frank till Svartlösa häradsrätt under yrkande om ansvar å Frank för det han genom underlåtenhet och försummelse i sin tjänst varit vållande till tågsammanstötningen. Till stöd härför anförde åklagaren, att Frank, hvilken i egenskap af lokomotivförare dagen i fråga från Tumba station i riktning mot Stockholm fört det extra godståget, i strid mot gällande tidtabell — enligt hvilken nämnda tåg skulle vid Huddinge station göra uppe-

Bihang till Riksd. prot. 1911. 4 Saml. 1 Afd. 33 Häft. (Nr 37.)

håll i två minuter samt icke finge därifrån afgå, förrän det från Stockholm kommande snälltåget nr 11 inkommit — låtit det af honom förda godståget, hvilket varit försenadt, utan uppehåll och i mindre varsam fart passera Huddinge station trots af tjänstgörande stationsföreståndaren gifven stoppsignal samt utan att aktgifva på efter tåget gifna stoppsignaler. I följd häraf hade godståget strax norr om stationen sammanstött med tåget nr 11, därvid banan, de två tågens lokomotiv och tendrar, åtskilliga vagnar äfvensom till befordran mottaget gods skadats samt flera personer tillfogats kroppsskada. Järnvägsstyrelsen fordrade ersättning för iståndsättande af järnvägsspåret, upptagning och reparation af rullande materiel, skada å gods äfvensom för af järnvägsstyrelsen i anledning af sammanstötningen utbetalda ersättningsbelopp med tillhopa 22,422 kronor 96 öre.

Efter en vidlyftig utredning meddelade häradsrätten den 21 augusti 1909 utslag i målet. Häradsrätten har därvid förklarad Frank hafva varit i första hand vållande till den timade sammanstötningen och dömt honom, jämlikt 25 kapitlet 15 § strafflagen, sådant detta lagrum lyder enligt lagen den 14 maj 1909, att för hvad han låtit komma sig till last hållas i fängelse en månad, hvarjämte Frank förpliktades att till järnvägsstyrelsen utgifva det af styrelsen äskade skadeståndsbeloppet, 22,422 kronor 96 öre.

Svea hofrätt, där Frank besvärat sig, har därefter genom utslag den 19 april 1910 fastställt det slut häradsrättens utslag innehöll.

Sedan Frank häröfver anfört underdåniga besvär, har Eders Kungl. Maj:t genom utslag den 12 september 1910 ej funnit skäl att göra ändring i hofrättens utslag eller anledning förekomma att lämna bifall till af Frank i sammanhang med besvären gjord ansökning att af nåd befrias från ådömdt straff.

I sina underdåniga besvär har emellertid Frank jämväl anhållit att af nåd blifva befriad från den honom ålagda skadeståndsskyldigheten och till stöd därför åberopat dels sin långa oförvitliga tjänstgöring, dels ock af järnvägsstyrelsen under målets handläggning framhållna, synnerligen förmildrande omständigheter.

Järnvägsstyrelsen har den 13 februari 1911 afgifvit infordradt underdånigt utlåtande och däruti meddelat, att af styrelsen föranstaltad utredning rörande Franks ekonomiska förhållanden gifvit vid handen, att Frank, som uppnått en ålder af 35 år, är gift samt barnlös; att

hans löneinkomster efter afdrag af pensionsafgifter under år 1910 uppgått till 1,895 kronor; att vid skifte, som i anledning af boskillnad ägt rum mellan makarna, Franks hustru tillskiftats all boets egendom, bestående af ett lösörebo af mindre värde; samt att Frank i öfrigt fullständigt saknar tillgångar. På grund häraf och då någon utsikt för Frank att vinna någon afsevärd förbättring i sin ekonomiska ställning icke synes styrelsen förefinnas, anser styrelsen statens fordran hos Frank värdelös samt ett vidhållande af fordringsanspråket utan gagn. Med hänsyn härtill och till de skadliga verkningar i psykiskt hänseende, Franks ifrågasvarande skuld till staten kan antagas komma att medföra för honom, finner styrelsen det vara önskvärdt, att statens ofvanberörda fordran hos Frank efterskänkes. Under framhållande hurusom 1867 och 1909 års Riksdagar, på framställning af Kungl. Maj:t, medgifvit afskrifning ur räkenskaperna af de förre lokomotivförarna G. A. Rieß och M. J. Andersson Temén i liknande mål ådömda ersättningar m. m., har järnvägsstyrelsen därför tillstyrkt bifall till Franks nu föreliggande ansökning.»

Med hänsyn till hvad järnvägsstyrelsen anfört ansåg departementschefen Riksdagens medgifvande böra inhämtas för efterskänkande af ifrågasvarande belopp, och hemställde med anledning däraf om aflåtande till Riksdagen af ifrågasvarande proposition.]

Utskottet, som icke haft något att erinra mot Kungl. Maj:ts förevarande framställning, hemställer,

att Riksdagen må medgifva, att lokomotivföraren Gustaf Bernhard Carlsson Frank må befrias från den honom, jämlikt Kungl. Maj:ts utslag den 12 september 1910 i ett mot Frank vid Svartlösa häradsrätt af allmän åklagare anhängiggjort mål, åliggande skyldighet att till järnvägsstyrelsen utgifva ersättning med tjugutvå tusen fyrahundratjugutvå kronor 96 öre; samt att ifrågasvarande belopp må ur räkenskaperna afskrivas.

Stockholm den 31 mars 1911.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.
